

mere international Karakter, der ogsaa ere tilstede i andre Lande, men jeg tror ganske vist ogsaa, der er lokale Marsager tilstede, og jeg tror, at en af disse lokale Marsager, en af de vigtigste af dem, er den Stagnation i vore økonomiske Forhold, som fra flere Sider er paapeget at være tilstede. Jeg kunde nu ganske vist være meget fristet til at indlade mig paa dette Spørgsmaal om Stagnation, men da Tiden er trukken saa langt ud og jeg haaber ved anden Leilighed at kunne komme til nærmere at dokumentere min Anskuelse i saa Henseende om, at der virkelig er en Stagnation i vore Forhold, skal jeg ikke dvæle nærmere ved dette Punkt, men gaa over til en anden Sag, som staar i nogen Forbindelse dermed, og som, hvor lille den end kan synes at være, dog ikke er uden Betydning; det er Konsulatsforholdene i de Forenede Stater i Nordamerika. Nordamerika er et af de Lande, vi have de fleste og vigtigste Forbindelser med. Vor Handelsomsætning med dette Land var i 1880, som er det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger, naaet op til 19—20 Millioner Kroner, og dertil kommer, at Nordamerika for vor Landbrug og Industri har den allerstørste Betydning ved den Konfirrence, det gjør os, for ikke at tale om Udvandringen. Men naar man saa sammenligner Konsulatsforholdene i de Forenede Stater i Nordamerika med Konsulatsforholdene i de europæiske Stater, finder man forunderlige Misforhold. Se vi f. Ex. paa Spanien, med hvilket Land vor aarlige Handelsomsætning er omtrent 1 Million Kroner, saa har det 7 eller 8 Konsuler. Se vi paa Italien, med hvilket Land vor aarlige Omsætning kun har en Værdi af 2—300,000 Kr., altsaa er af næsten forsvindende Betydning, saa er der, saavidt jeg mindes, 9 Konsuler. I de Forenede Stater derimod findes der ifølge Statshaandbogen for 1882 kun 5 Konsuler. Hvad det vil sige, 5 Konsuler i saa stort et Land, vil man bedst kunne se ved at trække en enkelt af dem ud, f. Ex. Konsulen i Chicago. Hans Distrikt er ikke Chicago og nærmeste Omegn alene, men tillige ikke mindre end 11 Stater og 5 Territorier. Enhver af disse Stater er flere Gange større end Danmark, og vi have jo gennem Uvandringen meget betydelige Forbindelser med enhver af dem. Hvad der gjælder om Konsulen i Chicago gjælder ogsaa om Konsulen i St. Francisco og tildels de andre. Det forekommer mig nu, at det vilde være af væsentlig Betydning for vore Landsmænd i Unionen, om de havde nogenlunde let Adgang til at faae den Støtte, som dog en dansk Autoritet paa

Stedet udøver; jeg har saaledes selv havt Leilighed til at lagttage i hvilket Omfang de Danske, der komme derover, ofte ere Gjenstand for Bedrageri, udsatte for at blive narrede og trukne op paa alle mulige Maader. Men selv om man vilde indvende, at de, der ere udbandrede, have expatrieret sig, have løsnet sig fra Forbindelsen med den danske Stat og ikke kunne gjøre Fordring paa særlig Omjorg fra denne Side, saa forekommer det mig, at, om man ikke vilde træffe en saadan Foranstaltning for de Udbandrede's Skyld, burde man gjøre det for vor Skyld, der ere hjemme. Vi have jo alle Slægt og Venner derovre, der er vel ikke En blandt os, der ikke har Nogen derovre, vi interessere os for, og hvilken Uendelighed af Tilfælde — Dødsfald, hvor Arv skal fordeles, Dokumenter udstedes, officielle Attester osv. — hvori man herhjemme fra træder i Forbindelse med et Land som Amerika, hvor saa mange Danske findes. Dernæst vil det dog ogsaa være af nogen Interesse, om vi derovrefra nu og da kunde faae Underretning om, hvorledes de Danske have det, om vi kunde faae paalidelige og jævnlige Oplysninger om Forholdene derovre. Det vilde for Mange, der tænke paa at udbandre, kunne være en Advarsel, for Andre en Veiledning. Ogsaa for vor Industri og for vort Landbrug og i en Mængde andre Tilfælde vilde det være af stor Interesse at faae publicerede Konsulatsberetninger fra de Forenede Stater. Jeg tror endoggsaa at kunne gaa saa vidt at turde anbefale paa enkelte af Centralstederne, paa enkelte af de vigtigste Pladser, hvor Uvandreringsstrømmen koncentrerer, at ansætte lønede Konsularagenter, hvis Hovedvirksomhed det skulde være at tage sig af de Danstkes Interesser. Vi have en saadan Mand i New York, og jeg tror, at der er saa Beløb, der i Forhold til deres Størrelse gjøre saa megen Nytte, som det forholdsvis lille Beløb, der anvendes til at honorere denne Konsularagent for Danmark. Jeg vil altsaa tillade mig at henstille til den høitæredede Udenrigsminister, at han vilde finde sig foranlediget til at tage under Overveielse, om ikke vore Konsulatsforhold i Nordamerika trænge til en Omordning og en betydelig Udvidelse.

Bærensen: Jeg har nærmest bedt om Ordet for at anbefale en Bevilling under Justitsministeriet til Opførelse af Skolebygninger og Skolestuer paa Færøerne, og jeg skal til Støtte for denne min Anbefaling udtale, at Skoleundervisningen i Bygderne